

ارزیابی تطبیقی رضایتمندی ساکنان خانه های سنتی و جدید مناطق روستایی شهرستان بابل

نعیمه اشکانی¹

1- عضو هیأت علمی آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساری، ساری، ایران، ashkani_na@yahoo.com

چکیده

با توجه به اهمیت مسکن روستایی، شناسایی عوامل مؤثر در میزان رضایتمندی و نارضایتی ساکنان، می تواند در جهت تحلیل وضع موجود سکونتی و تصمیمات آینده به منظور ارتقای سطح کیفی محدوده های سکونتی افراد، مؤثر واقع گردد. هدف از پژوهش حاضر که از لحاظ هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی-تحلیلی است، بررسی و ارزیابی تطبیقی سطح رضایتمندی ساکنان خانه های سنتی و جدید مناطق روستایی شهرستان بابل و شناسایی عوامل مؤثر بر رضایتمندی آن ها از واحد مسکونی خود می باشد. جامعه آماری تحقیق حاضر را 69526 سرپرست خانوار که در روستاهای شهرستان بابل ساکن هستند، تشکیل می دهد. حجم نمونه به وسیله فرمول کوکران 371 نفر انتخاب شد. در این پژوهش، 20 روستا به عنوان روستاهای هدف، به روش نمونه گیری غیر احتمالی سهمیه ای، از بین 6 بخش شهرستان بابل و از روستاهای با جمعیت بالای 50 خانوار، انتخاب شد و پرسشنامه ای که روایی آن بصورت سوری و با استفاده از نظر کارشناسان و اساتید دانشگاهی مورد تأیید قرار گرفته بود، در بین سرپرستان خانوارهای مورد مطالعه، توزیع گردید. سپس پرسشنامه های تکمیل شده توسط نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. به منظور دستیابی به نتایج از آزمونهای t گروههای مستقل، فریدمن و تحلیل واریانس استفاده شد. نتایج تحقیق حاکی از این است که میزان رضایتمندی سکونتی ساکنان خانه های سنتی و جدید مناطق روستایی محدوده مورد مطالعه، در حد بالاتر از متوسط ارزیابی شده است و میانگین رضایتمندی سکونتی از مساکن جدید و سنتی تا حد زیادی یکسان بوده است. جهت اولویت بندی معیارهای مؤثر بر رضایتمندی سکونتی از آزمون فریدمن استفاده شد که نشان داد از بین معیارهای اقتصادی، اقلیمی، کالبدی و اجتماعی، معیار کالبدی بیشترین اثر را بر رضایتمندی سکونتی داشته است.

واژه های کلیدی: رضایتمندی، مسکن روستایی، مناطق روستایی، شهرستان بابل.

1- مقدمه:

روستا یکی از اجزا بنیادین نظام اجتماعی-اقتصادی و فضایی کشور است. همواره بخش بزرگی از جمعیت ایران در روستاها ساکن بوده اند، میزان سرمایه گذاری در روستاها در مقایسه با شهرها اندک است با اینحال هنوز هم در کشور ما روستا، کانون تولید ثروت و ارزش افزوده اقتصادی در بخش کشاورزی و دامی و صنایع دستی است و مناسب ترین محل برای تأمین خوراک کشور. حدود یک سوم تولید ناخالص ملی کشور از روستاهاست. مروری اجمالی به ویژگیهای عام معماری روستایی ایران بیانگر تجلی شیوه های زیستی، معیشتی، ویژگیهای مکانی، و عوامل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در آن است. در این محیط فضای لازم برای کار و زندگی، فضای نگهداری ابزارآلات کشاورزی و باغداری و تولیدات آنها، پرورش و نگهداری دام و ... مهیا می شود